



W nagłówku, po lewej stronie, znajduje się logo Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich zawierające godło państwa polskiego i podkreślenie w formie miniaturki flagi RP

Warszawa, dnia 6 grudnia 2023 roku

Sygn. akt KR III R 31/23

POSTANOWIENIE

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Sebastian Kaleta

Członkowie Komisji: Paweł Lisiecki, Bartłomiej Opaliński, Wiktor Klimiuk, Łukasz Kondratko, Robert Kropiwnicki, Jan Mosiński, Adam Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2023 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy w przedmiocie wniosku J. T.- G. i P. T. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzupełnienie decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR III R 31 ukośnik 23 z dnia 22 września 2023 roku, stwierdzającej nieważność decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 113 ukośnik GK ukośnik DW ukośnik 2012 z dnia 16 lutego 2012 roku, zmieniającej decyzję Prezydenta m.st. Warszawy nr 37 ukośnik GK ukośnik DW ukośnik 2011 z dnia 26 stycznia 2011 roku, ustanawiającej prawo użytkowania wieczystego do zabudowanego gruntu o powierzchni m² w udziale wynoszącym, który odpowiada dawnej nieruchomości hipotecznej ozn. nr, oznaczonego jako działka ewidencyjna nr w obrębie położonego w Warszawie przy al. „Solidarności” 115 (dawna ul. Leszno 35), dla której założono księgę wieczystą nr działając na podstawie art. 58 paragraf 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. myślnik Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.; dalej: k.p.a.) w związku z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych

dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r. poz. 795; dalej: ustawa z dnia 9 marca 2017 r.)

orzeka:

1. odmówić przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzupełnienia decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR III R 31 ukośnik 23 z dnia 22 września 2023 roku;
2. na podstawie art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. zawiadomić o wydaniu niniejszego postanowienia poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości.

UZASADNIENIE

W dniu 22 września 2023 roku Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich (dalej: Komisja) wydała decyzję nr KR III R 31 ukośnik 23, w której stwierdziła nieważność decyzji Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 16 lutego 2012 roku, nr 113 ukośnik GK ukośnik DW ukośnik 2012 w całości.

W dniu 4 października 2023 roku decyzja Komisji nr KR III R 31 ukośnik 23 została ogłoszona w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości.

W dniu 20 listopada 2023 roku J. T.-G. i P. T. złożyli wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzupełnienie decyzji Komisji z dnia 22 września 2023 roku, nr KR III R 31 ukośnik 23 wraz z wnioskiem o uzupełnienie wyżej wskazanej decyzji.

W uzasadnieniu wniosku strony wskazały, że nie miały świadomości toczącego się postępowania rozpoznawczego o sygn. akt KR III R 31 ukośnik 23. Strony wskazały, że nabyły wiedzę w tym przedmiocie w dniu 16 listopada 2023 roku po tym jak adwokat P. H. udzielił im informacji, iż postępowanie w sądzie wieczystoksięgowym w przedmiocie wpisu ostrzeżenia i zakazu zbywania nieruchomości w księdze wieczystej o nr prowadzonej dla nieruchomości warszawskiej położonej przy al. „Solidarności” 115 zostało zainicjowane w związku z prowadzonym przez Komisję postępowaniem rozpoznawczym o sygn. akt KR III R 31 ukośnik 23.

Strony podkreśliły swoje uwarunkowania osobiste. W przypadku J.T.-G. zwrócono uwagę na kwestię wieku i nieużywanie Internetu. Natomiast w przypadku P. T. zwrócono uwagę na jego czasową nieobecność w okresie wakacyjnym na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej. Strony kwestionowały również tryb działania Komisji w oparciu o art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 roku.

W ocenie Komisji wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 58 k.p.a., w razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy (art. 58 paragraf 1 k.p.a.). Prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Jednocześnie z wniesieniem prośby należy dopełnić czynności, dla której określony był termin (art. 58 paragraf 2 k.p.a.). Przywrócenie terminu do złożenia prośby przewidzianej w paragraf 2 jest niedopuszczalne (art. 58 paragraf 3 k.p.a.).

W myśl art. 59 paragraf 1 k.p.a. o przywróceniu terminu postanawia właściwy w sprawie organ administracji publicznej. Od postanowienia o odmowie przywrócenia terminu służy zażalenie.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 roku o wszczęciu postępowania rozpoznawczego Komisja zawiadamia m.st. Warszawę oraz pozostałe strony postępowania. Jeżeli decyzja reprzywatyzacyjna została wydana przez inny organ, stroną postępowania przed Komisją jest ten organ albo inny organ właściwy do rozpoznania sprawy. Natomiast w myśl ust. 3 tego przepisu strony mogą być zawiadamiane o wszczęciu postępowania, decyzjach i innych czynnościach Komisji poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości. Ustęp 4 cytowanego powyżej przepisu wskazuje, że przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do wezwania strony lub świadka na rozprawę. Zawiadomienie lub doręczenie zawiadomienia lub wezwania uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia. Zgodnie z treścią art. 49b paragraf 1 k.p.a. w przypadku zawiadomienia strony zgodnie z art. 49 paragraf 1 lub art. 49a k.p.a. o decyzji lub postanowieniu, które podlega zaskarżeniu, na wniosek strony, organ, który wydał decyzję lub postanowienie, niezwłocznie, nie później niż w terminie trzech dni od dnia otrzymania wniosku, udostępnia stronie odpis decyzji lub postanowienia w sposób i formie określonych we wniosku, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje organ, nie umożliwiają udostępnienia w taki sposób lub takiej formie.

Według art. 49b paragraf 2 k.p.a., jeżeli decyzja lub postanowienie, o których mowa w paragraf 1, nie mogą być udostępnione stronie w sposób lub formie określonych we wniosku, organ powiadamia o tym stronę i wskazuje, w jaki sposób lub jakiej formie odpis decyzji lub postanowienia może być niezwłocznie udostępniony.

Wskazać należy, iż w dniu 4 października 2023 roku decyzja Komisji o nr KR III R 31 ukośnik 23 została ogłoszona w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości, w zakładce „Komisja Weryfikacyjna”. Należy podkreślić, iż ogłoszona decyzja zawierała szereg pouczeń, w tym o terminach i formie zaskarżenia decyzji. Informacje o czynnościach podejmowanych w sprawie można znaleźć na ogólnodostępnej stronie: <https://ukośnik.ukośnik.www.gov.pl/ukośnik/web/ukośnik/sprawiedliwosc/ukośnik/postepowanie/myślnik/rozpoznawcze/myślnik/przed/myślnik/komisja/myślnik/kr/myślnik/iii/myślnik/r/myślnik/3123/myślnik/myślnik/al/myślnik/solidarnosci/myślnik/115>

Z uwagi na to, że doręczenie decyzji nastąpiło w formie publicznego ogłoszenia Komisja poinformowała w zawiadomieniu, że z treścią decyzji strony mogą zapoznać się w urzędzie zapewniającym obsługę merytoryczną, administracyjną i biurową Komisji w dniach i godzinach pracy tego urzędu.

Wobec powyższego zawiadomienie o wydaniu decyzji Komisji o nr KR III R 31 ukośnik 23 nastąpiło z upływem 11 października 2023 roku.

Zgodnie z art. 111 paragraf 1 k.p.a. w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 roku strona może w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach.

Mając na uwadze powyższe termin do złożenia wniosku o uzupełnienie decyzji upłynął z dniem 25 października 2023 roku.

Na wstępie nie można się zgodzić się ze wskazaną przez strony datą, iż strony dopiero 16 listopada 2023 roku dowiedziały się o postępowaniu rozpoznawczym o sygn. akt KR III R 31 ukośnik 23.

Strony przedłożyły również skargę na przedmiotową decyzję wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej złożenia. Strony jako załącznik dołączyły zawiadomienia z Sądu Rejonowego dla Warszawy Miłostwa w Warszawie, X Wydziału Ksiąg Wieczystych o dokonaniu wpisu w księdze wieczystej o nr, numer sprawy DZ. KW (zob. załącznik nr 3 do skargi). Z zawiadomień tych jasno wynika podstawa ostrzeżenia tj. toczące się postępowanie rozpoznawcze przed Komisją.

Strony przedłożyły również wydruk śledzenia przesyłek zawierających wyżej wskazane zawiadomienia. J. T. otrzymała zawiadomienie w dniu 13 listopada 2023 roku, natomiast P. T. w dniu 14 listopada 2023 roku.

Wniosek wyżej wskazanych stron został złożony w dniu 20 listopada 2023 roku za pośrednictwem operatora wyznaczonego do świadczenia usług powszechnych tj. Poczty Polskiej, zatem można uznać, że został złożony w terminie nawet przy kwestionowaniu daty początkowej dowiedzenia się o uchybieniu terminu do złożenia wniosku o uzupełnienie przedmiotowej decyzji ze względu na otrzymanie wyżej wskazanych zawiadomień z sądu wieczystoksięgowego.

Art. 58 paragraf 1 k.p.a. uzależnia przywrócenie terminu od uprawdopodobnienia, że uchybienie nastąpiło bez winy zainteresowanego.

Strony nie uprawdopodobniły braku swojej winy, skupiając się przede wszystkim na kwestionowaniu trybu ogłaszania przez Komisję zawiadomień, postanowień i decyzji na gruncie art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 roku, a także wskazując na swoje uwarunkowania osobiste.

Komisja pragnie podkreślić okoliczność niewskazywaną przez strony w swoim wniosku. Prowadząc czynności sprawdzające pod sygn. akt KR III S 4 ukośnik 21 dotyczące nieruchomości warszawskiej położonej przy al. „Solidarności” 115, Komisja zwracała się do stron z pismami w związku z ustaleniem statusu strony przebywającej za granicą tj. M. M. B. é B., a także w zakresie problematyki pełnomocnictw, zarówno J. T.-G. jak i P. T. udzielili odpowiedzi na pisma Komisji. Strony zatem miały pełną świadomość, że ich nieruchomość jako nieruchomość warszawska jest przedmiotem zainteresowania ze strony Komisji i to dwukrotnie na przestrzeni dwóch lat, a mimo to pozostawały zupełnie bierne, wobec tego faktu. Należy podkreślić, że pisma były oznaczone sygn. akt KR III S 4 ukośnik 21 i strony powoływały się na tę sygnaturę, udzielając odpowiedzi w swoich pismach, a mimo to, nigdy nie wystąpiły do Komisji z zapytaniem, jakie czynności podejmuje Komisja. W orzecznictwie przyjmuje się, że przy ocenie przesłanki braku winy w uchybieniu terminu należy odwołać się do obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy. Trzeba zatem brać pod rozwagę nie tylko okoliczności, które uniemożliwiły stronie dokonanie czynności w terminie, lecz także okoliczności świadczące o podjęciu lub niepodjęciu przez stronę działań mających na celu zabezpieczenie się w dotrzymaniu terminu (wyrok NSA z 28.7.2011 r. II OSK 1096 ukośnik 11, Legalis). Przywrócenie uchybionego terminu uzasadniają wyłącznie takie obiektywne, występujące bez woli strony, okoliczności i

zdarzenia, które mimo dołożenia odpowiedniej staranności w prowadzeniu własnych spraw udaremniły dokonanie czynności we właściwym czasie. Chodzi tu o okoliczności nagłe, nietypowe i nadzwyczajne, do których zalicza się: przerwę w komunikacji, chorobę wymagającą hospitalizacji, czy inną nagłą i obłożną chorobę, która nie pozwoliła na dokonanie czynności procesowej lub posłużenie się osobą trzecią w celu dokonania czynności w zakreślonym terminie. Każdy natomiast, nawet najłżejszy stopień zawinienia w uchybieniu terminu, wyłącza możliwość jego przywrócenia. Podstawą do odmowy przywrócenia terminu będzie nie tylko wina umyślna, lecz także niedbalstwo, rozumiane jako niedołożenie należytej staranności w dbałości o swoje interesy (wyrok NSA z 1.9.2017 r. II GSK 3422 ukośnik 15, Legalis).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 września 2019 roku, sygn. akt I FSK 1128 ukośnik 17 wskazał: *Zaistnienie nawet lekkiej postaci winy (niedbalstwa), dyskwalifikuje możliwość przywrócenia uchybionego terminu do wniesienia odwołania.*

W wyroku tym Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że strony powinny dbać o własne interesy. Strony miały pełną świadomość, że nieruchomości położona przy al. „Solidarności” 115 w Warszawie ma charakter nieruchomości warszawskiej, albowiem nabyły prawa do niej na podstawie decyzji reprivatyzacyjnych. Co więcej, przedmiotowa nieruchomość warszawska ma specjalny charakter, albowiem stanowiła siedzibę kina „Femina” i oddanie tej nieruchomości w ręce beneficjentów spotkało się z reakcją mieszkańców m. st. Warszawy w postaci m.in. pisanie petycji o zachowanie kina.

Strony wskazywały na inne swoje uwarunkowania osobiste. W przypadku J. T.-G. zwrócono uwagę na kwestię wieku i nieużywanie Internetu, natomiast w przypadku P. T. zwrócono uwagę na jego czasową nieobecność w okresie wakacyjnym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Nie sposób uznać, że wskazane przez strony przyczyny uchybienia terminowi, można uznać za obiektywne, występujące bez woli strony okoliczności i zdarzenia, które mimo dołożenia odpowiedniej staranności w prowadzeniu własnych spraw udaremniły dokonanie czynności we właściwym czasie. Podeszły wiek czy zagraniczny wyjazd nie są okolicznościami nagłymi, nietypowymi, czy nadzwyczajnymi.

W doktrynie przyjmuje się, że: *O braku winy zainteresowanego podmiotu w zachowaniu terminu można mówić jedynie wówczas, gdy zainteresowany podmiot*

działał z najwyższą starannością, jednakże dopełnienie czynności w terminie stało się niemożliwe z powodu trudnej do przewyciężenia przeszkody, niezależnej od osoby zainteresowanej [por. wyrok NSA z 8.07.1998 r., I SA ukośnik Lu 727 ukośnik 97, LEX nr 34743; wyrok NSA z 2.02.2000 r., SA ukośnik Sz 2125 ukośnik 98, LEX nr 39797; postanowienie NSA z 4.10.2000 r., I SA ukośnik Gd 560 ukośnik 00, LEX nr 46437; wyrok NSA z 28.12.2000 r., I SA ukośnik Ka 1781 ukośnik 99, LEX nr 47160]. Dopuszczenie się przez osobę zainteresowaną nawet najmniejszego niedbalstwa wyklucza zatem możliwość przywrócenia terminu [zob. np. wyrok NSA z 30.12.1998 r., III SA 1259 ukośnik 98, LEX nr 44754; wyrok NSA z 13.10.1999 r., III SA 1436 ukośnik 99, LEX nr 40057 (tak: P. Przybysz, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. XIII, art. 58, teza 8)].

W zachowaniu stron można się dopatrzeć niedbalstwa w postaci braku zainteresowania działaniami Komisji mimo składanych przez organ zapytań, brak powzięcia informacji o trybie działania Komisji przy podkreśleniu, że strony są właścicielami nieruchomości warszawskiej i przy równoczesnym zaznaczeniu, że nie zwracały się o żadne w tym względzie informacje do Komisji, a także brak niezwłoczności w działaniu po otrzymaniu zawiadomień z sądu wieczystoksięgowego.

Mając na uwadze powyższe Komisja nie uwzględniła wniosku stron z dnia 20 listopada 2023 roku o przywróceniu terminu do złożenia wniosku o uzupełnienie decyzji Komisji z dnia 22 września 2023 roku, nr KR III R 31 ukośnik 23.

Przewodniczący Komisji

Sebastian Kaleta

Pouczenie:

Zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r. poz. 795, dalej: ustawa) na niniejsze postanowienie **nie przysługuje środek zaskarżenia.**

Zgodnie z art. 16 ust. 4 tej ustawy, zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.